

Det ligger ganske simpelt i den Lov, hvorpaa hele den kommunale Beskatning er begrundet, Loven om Landkommunernes Styrelse af 6te Juli 1867 § 18, hvori der staar: „Kommunens Indtægter lignedes af Sogneraadet under et paa hele Kommunen, dels paa Hartkorn, dels paa Formue og Lejlighed efter et Forhold, som, indtil en Lov om den kommunale Beskatning udkommer, for 3 Aar ad Gangen for hver Kommune fastsættes af Amtsraadet efter Sogneraadets Forslag.“ Der er det altsaa forudsat, at man under et lægger Skatten saa vel paa Hartkornet som paa Formue og Lejlighed. Dette gælder om Sognekommunerne. Naar man nu vil gaa til Amtskommunerne, saa hedder det i samme Lov, § 50, at Amtsrepartitionsfondens Fornødenheder tilvejebringes som hidtil ved Udskrivning paa Amtsradsfredsens Hartkorn, dog kan der lægges indtil $\frac{1}{3}$ paa Kommunerne efter visse Regler, som der nærmere gøres Rede for. Jeg mener altsaa, at man kommer til at tage de to Ting samlet. Det er det, jeg har gjort, og jeg mener saa, at det vilde være rimeligt paa den Maade, som jeg her har sagt, ikke at lægge Skatten for den faste Ejendom alene paa Hartkornet, det vil med andre Ord sige, alene paa Landbruget, men at lægge den paa al fast Ejendom, hvad enten det vedkommer Landbruget eller ikke. Jeg har saa foreslaaet, at man skulde lægge den kommunale Skat, som nu lægges alene paa Hartkornet, paa Hartkornet og paa bygningsafgiftspligtige Bygninger, saaledes at 5,000 Kr. i Brandforskringsværdi regnes lig 1 Td. Hartkorn, dog at Bygninger, hvis Værdi er under 2,500 Kr., og som udelukkende bebos og benyttes af Ejerne, ere fritagne. Naar jeg har gjort dette, saa er det efter min Opfattelse i Overensstemmelse med Forordning af 1ste Oktober 1802, hvorefter overhovedet disse Skatter ere paalaagte. Efter denne Lov er der paalaagt en aarlig Afgift af Besiddelse, Nytte og Brug af faste Ejendomme, og den omhandler ikke alene Landejendomme, men der er Tale baade om Landejendomme, om Bønderjord, Røstadsjerd, Selvejerjord, Præstejerd o. s. v., og der er ogsaa Tale om Bygninger paa Landet og Bygninger i Byerne. Her taler jeg om Sognekommunerne, og det, som jeg altsaa navnlig vil omtale, er Skatten paa Hartkorn og Skatten paa bygningsafgiftspligtige Bygninger. Der er jo endnu Skat paa bygningsafgiftspligtige Bygninger, det vil altsaa sige, de Bygninger, som ikke vedkomme Landbruget, idet Landbruget har sin Beskatning gennem Hartkornet. Det

er altsaa en Vurdering af Ejendommen, der er sket ved Hartkornet, og en lignende Vurdering er sket for Bygningerne, altsaa for Næringer der ligge uden for Landbruget. Det er ved den Lov sket gennem Bygningernes Værdi ved Assurance-summen; der er taget et Forbehold, hvis Bygningen ikke skulde være assureret, men det er altsaa det, der ligger til Grund derfor. Naturligvis vilde det være rimeligt, om man kom ind paa det, som er forudsat i Loven af 6te Juli 1867 § 18, nemlig at man fik en almindelig Lov om den kommunale Beskatning; det vilde jeg anse for det rimeligste, men der er vist ingen Udset for Øjeblikket til, at det vil kunne ske, og derfor er jeg altsaa ligesom de øvrige Medlemmer af Udvalget med til at gøre de Forandringer, som vi anse for de mest nødvendige, og da navnlig for mit Vedkommende er den Forandring, jeg her har foreslaaet, den, jeg mener, er absolut nødvendig. Jeg har derfor — det er for Resten kun en Redaktionsbemærkning — foreslaaet, at Lovforslaget ikke skulde hedde, som det hedder her: Forslag til Lov om den personlige Kommuneafgift, men at det blot skulde hedde: Forslag til Lov om den kommunale Beskatning. Der er andre Herrer, som ligeledes have villet gøre en Forandring og have tilføjet til Titlen: „m. m.“, det vil altsaa sige „med mere“. Det er jo ganske ligegyldigt, om man vælger det ene eller det andet Udtryk. Meningen er altsaa, at man ikke har villet holde sig inden for den Begrænsning, Regeringen har foreslaaet, og jeg har motiveret, hvorfor jeg mener, at den ikke vilde være heldig. Jeg mener, det er rigtigt at lægge Kommuneafgifterne baade paa faste Ejendomme og paa Formue og Lejlighed. Jeg har ikke kunnet slutte mig til de Mindretal, der have stillet Forslag om paa den ene eller anden Maade ganske at aflasse Hartkornsskatten. Jeg tror ikke, det vilde være hensigtsmæssigt, og jeg har endogsaa været tilbøjelig til at være med til, at det blev fastsat, at en vis Del nødvendigvis skulde lægges paa faste Ejendomme, altsaa f. Eks., at man ikke maatte komme ned under Halvdelen. Men dertil hørte nødvendigvis, at man vilde gøre en Forandring i Beskatningen i den af mig angivne Retning, da det, som jeg straks skal udvilde, ellers ikke lader sig gøre. Jeg mener ikke, at man kan gaa bort fra Beskatning af faste Ejendomme. Jeg mener i det hele taget, at det er hensigtsmæssigt at have flere Steder, hvorfra Skatterne strømme ind, og jeg tror, det er ganske forkasteligt at ophæve Hartkornsskatten. For nænt og tydeligt at fremstille, hvad jeg mener, skal jeg tage et Eksempel,